

afgivet af Folketingets Udvalg 18. Februar 1931. Forslaget vedtoges af Folketinget ved 3die Behandling den 26. Februar 1931 og overgik til Landstinget, men blev ikke til Lov. Forslaget fremsattes paany i Landstinget i Rigsdagssamlingen 1931—32 (Rigsdagstidende 1931—32, Tillæg A. Sp. 2405—2432).

Landbokommissionen har til Behandling af denne Sag nedsat et Udvalg, bestaaende af

Folketingsmand *S. Brorsen*,
 Landstingsmand *J. Clausen*,
 Folketingsmand *V. Fibiger*,
 Folketingsmand *N. Frederiksen*,
 fhv. Folketingsmand *J. Holdgaard*,
 Landstingsmand *Mads Jensen-Aale*,
 Folketingsmand *P. Korsgaard*,
 Husmand *Langeland*,
 Folketingsmand *L. M. Larsen* (Bjerre),
 Kontorchef i Landbrugsministeriet, Dr. polit. *J. Wilcke* (Formand).

Som Sekretærer har fungeret Fuldmægtigene *Estrup* og *Brorson* fra Landbrugsministeriet.

Efterat Udvalget paa forskellige Møder havde forhandlet Sagen og indhentet Oplysninger, opfordrede Udvalget Formanden til at udarbejde Forslag, i det væsentlige paa Grundlag af de tidligere Love og Forslag. Disse blev derefter behandlet af Udvalget paa en Række Møder og der indkaldtes Ændringsforslag.

Forslagene med nævnte Ændringsforslag blev gennemgaaet paa en Række Møder i December 1933 og Januar 1934, hvorefter de blev forelagt den samlede Kommission, der delte sig i et Flertal (*Brorsen, Ludv. Christensen, Johs. Clausen, Fisker, Niels Frederiksen, Henningsen, Holdgaard, Mads Jensen-Aale, Jørgen Jørgensen, Kyed, Langeland, Larsen (Bjerre), Nikolajsen, Olufson, Waage, Wilcke*) og et Mindretal (*Fibiger, Korsgaard, Christmas Møller*), hvis Forslag følger under A. og B. *Helsted* og *Korst* var fraværende.

Mindretallet (*Fibiger, Korsgaard* og *Christmas Møller*) fremsætter Forslag (B.) til Jordlovgivning, som hviler paa det Princip, at Udstykningen for Tiden maa hvile i sig selv, hvilket vil sige, at der ikke udover de Midler, der staar til Raadighed af Jordfonden, kan stilles Midler til Raadighed for Udstykning, og det er endda ikke uden Betænkelighed, at Mindretallet foreslaar at gaa saa vidt.

Det er nemlig Mindretallets Opfattelse, at al Sandsynlighed taler for, at det ikke vil være muligt at opretholde endsige udvide den nuværende Eksport af forædlede Landbrugsprodukter; og efter den hidtidige Driftsform for Husmandsbrug maa Oprettelse af Husmandsbrug forudsætte en saadan Udvidelse.

Mindretallet anser det for en bydende Nødvendighed, at man fra alle Sider ser dette Forhold i Øjnene og i det hele gør sig det klart, at det, der foregaar i Verden, for Danmark betyder intet mindre end en økonomisk Revolution og kan betyde, at Landet paa en Række Omraader maa omlægge sit økonomiske Liv og i saa stor Udstrækning som muligt ogsaa paa Raavarernes Omraade omlægge Forbruget fra fremmede til danske Varer.

Ikke mindst for Landbrugets Vedkommende mener Mindretallet, at en saadan Omlægning er bydende nødvendig; men efter Mindretallets Mening naas det slet ikke gennem de af Flertallet stillede Forslag.

At Oprettelse af Husmandsbrug for Tiden kun kan ske ved store økonomiske Ofre fra Statens Side er givet. Ligesaa givet synes det Mindretallet, at disse Brug kun kan